

ταύτης τῆς κοινωρίας, καὶ τῆς ἐπικλήσεως πάσης αὐστηρό-
τητος τῶν κ. ἐνορκῶν πρὸς αὐτὸν, φαίνεται ὅτι ἦτο τυχερὸς
ὁ ἡμέτερος κ. Ἰεροκλῆς, ἐντυχὼν ἐκεῖ, καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος
ὀρθοίθεις συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου,
τοῦ ἀρχῆθεν ἐντεταλμένου ὑπερασπιστοῦ ἀπαρνησαμένου τὸν
πελάτην του καὶ ἀπουσιάσαντος. Καὶ οἱ κύριοι ἐνορκιοὶ εὐμε-
νῶς ἀκροασθέντες τὰς παρακελεύσεις αὐτοῦ περὶ ἐπειθείας
ἀπήντησαν διὰ τῆς ἀθωωτικῆς των ψήφου.

Ὁ χθὲς ἐπὶ ἀναιρέσει κατηγορούμενος ποιμὴν Σωφρόνης
κηρυχθεὶς ἔνοχος μὲ ἐλαφρυντικὰς τινὰς περιπτώσεις, κατε-
δικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν εἰρκτὴν.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ὅτε τῷ 1879 ἐξελέχθη ἡ ὑφισταμένη δημοτικὴ Ἀρχὴ
ἐντολῇ αὐτῆς τότε οἱ μηχανικοὶ Σούλης καὶ Μαρκόπουλος
κατεμέτρησαν τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως εὐρεθὲν ὅτι συνεποσοῦτο
εἰς δρ. 2363 ἤτοι ὀκάδας 6 καὶ δρ. 163.

Δι' ἀδιακόπων ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν ἀρξάμενων ἀπὸ τῶν
μέσων τοῦ 1879 ἔτους, τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως συνεποσώθη εἰς
εἰκοσιπέντε ὀκάδας. Ἴνα τις κατανοήσῃ τὴν σημαντι-
κότητα τῶν γενομένων ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν πρέπει ἀναμφι-
βόλως νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα. Τὸ σύστημα τῶν
ὕδραγωγείων, δι' ὧν διοχετεύεται τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν ἔχει
κυρίως ὡς ἐξῆς. Ὑπάρχει ὁ μέγας ὀχετὸς τοῦ ὑδραγωγείου
ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πάρνηθος καὶ καταλήγων εἰς τὴν πόλιν,
δεχόμενος δὲ ἀμφοτέρωθεν τὰ ὕδατα πλείστων ἐγκαρσιῶν
ὕδραγωγείων. Ὅτε κεντρικὸς οὗτος ὀχετὸς καὶ τὰ ἐγκάρσια
ὕδραγωγεῖα εὐρίσκονται εἰς βάθος 20—40 μέτρων ὑπὸ τὴν
γῆν· κατέρχεται τις δὲ ἐντὸς αὐτῶν διὰ σειρᾶς ὄλης φρεάτων.

λαγματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Βαταυίας. Ἐξοφληθέντα παρὰ
τοῦ μαρκησίου, παριστῶντα δὲ τὸ ποσὸν δύο ἑκατομμυρίων,
ἔδει νὰ πληρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις τραπεζικοῦ οἴκου
Ρότσειλδ μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς ὕψεως.

— Δύο νέα ἑκατομμύρια! ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ βαρόνος,
ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ταῦτα, ἐπειδὴ ἐγένετο λόγος περὶ
ἑκατομμυρίων καὶ ἐπέκεινα· ὁ ἀδελφός μου λοιπὸν ἐπεβί-
βάσθη μετὰ τριῶν τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίων. Ποία θαυ-
μασία περιουσία! Ἐὰν εἶχον μόνον τὸ ἥμισυ! Ὅα ἴδωμεν,
ὅα ἴδωμεν!

Οἱ δὲ φαίδχροι ὀφθαλμοὶ του ἐσπινθηροβόλου καὶ ἠσθά-
νετο ἐφ' ὄλου τοῦ σώματός του παράδοξον φρικίασιν.

Ὁ Παῦλος ἔγραψεν εἰς τὴν Λουκίαν ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἐμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀφοῦ προηγουμένως τελεσθῶσιν οἱ
γάμοι τοῦ Καρόλου καὶ τῆς Ζελιμᾶς. Ἡ ἐπιστολὴ ἦτο
πλήρης μύρου καὶ ἔρωτος.

Ὅλίγας λοιπὸν ἡμέρας εἶχεν νὰ περιμένῃ, ὅπως ἐπανίδῃ
αὐτὸν πλησίον τῆς.

Πρώτην ἤδη φορὰν ἀπὸ μνηῶν ἐδέχθη τὸν ἀνδράδελφὸν
τῆς μειδιώσα. Ὁ Λέων ἐφάνη καταγοητευθεὶς ἐκ τῆς ἐπι-
θούσης εἰς αὐτὴν μεταβολῆς. Ἠμίλησαν διὰ μακρῶν περὶ
τῆς προσεχοῦς ἐπανόδου τοῦ Παύλου. Ἡ μαρκησία ἀνεζω-
γονεῖτο βαθμηδόν, οἱ καταπεπονημένοι ὑπὸ τῶν δακρύων
ὀφθαλμοὶ τῆς ἐλάμβανον τὴν λάμπιν των, τὸ δὲ νέφος, ὅ-
περ ἐπεσκίαζε τὸ μέτωπόν τῆς, εἶχεν ἐξαφανισθῆ.

Πολλαχοῦ τὰ ὑδραγωγεῖα ταῦτα εἶναι εἰς τοσοῦτον βάθος
κατεσκευασμένα ὥστε διέρχονται ὑπὸ τὰ διάφορα ρεύματα
τοῦ λεκανοπεδίου. Ἀληθῶς ἡ πρόφην δημοτικὴ ἀρχὴ εἶχε
ποιήσῃ ἐναρξίν τῆς ἐκκαθαρίσεως τινῶν ἐκ τῶν ὑδραγωγείων
τούτων, ἵνα τις ὅμως εὐρίσκειται ἐν τῇ ἀληθείᾳ πρέπει νὰ
ὀμολογήσῃ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως πάντων τούτων
ἔλυσεν ἡ παρούσα δημοτικὴ ἀρχή. Ἀπόδειξις τὰ ἐκτελεσθέν-
τα ἔργα καὶ ἡ ὑπάρχουσα ποσότης τοῦ ὕδατος. Τοιοῦτοτρό-
πως ὡς πρὸς τὸν κεντρικὸν ὀχετὸν ἡ ἐκκαθάρισις ἔφθασε μέ-
χρι τῶν πηγῶν τούτου, ἤτοι μέχρι Πάρνηθος. Ὡς πρὸς δὲ τὰ
ἐγκάρσια τὰ πλείστα τούτων ἐκαθαρίσθησαν, πολλαχοῦ δὲ
ἐγένοντο καὶ ὄλως νέα ἔργα καθ' ὅσον τὰ ὑπάρχοντα ἀρχαῖα
ἦσαν ἐντελῶς κατεστραμμένα.

Σπουδαῖαι ὑδραυλικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο καθ' ὅλην ταύτην
τὴν τετραετίαν ἐν τῷ ρεύματι τῆς ἀγίας Βαρβάρας, ἐν τῷ
ρεύματι τοῦ Μονοματιῦ, ἐν Χαλανδρίῳ, ἐν Βραχαμίῳ, ἐν
Καλογρέζῃ, ἐν Βαρυμπόπι, ἐν Κηφισσίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ. Διὰ
τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐπολλαπλασιάσθη τὸ ὕδωρ οὐ μόνον
τοῦ κεντρικοῦ ὀχετοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐγκαρσιῶν.

Αἱ ἐργασίαι αὗται ἦσαν χαλεπώταται· α') ὡς ἐκ τοῦ βά-
θους τῶν ὑδραγωγείων· β') ὡς ἐκ τῶν πολλαχοῦ γενομένων
καταπτώσεων ὑδραγωγείων πρὸ αἰῶνων κατασκευασθέντων· γ')
ὡς ἐκ τῶν δυσχερειῶν ἃς παρενέβαλλον ἐκάστοτε διάφοροι
ἰδιοκτῆται διὰ τῶν κτημάτων τῶν ὁποίων διήρχοντο τὰ ὑ-
δραγωγεῖα· τοιοῦτοτρόπως εἰς πᾶν βῆμα ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ
συνήνεια τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ προσωρινὰ μέτρα· δ') ὡς ἐκ τῶν
ἐν ὄρχ χειμῶνος αὐξανομένων ὑδάτων ἐν τοῖς ὑδραγωγείοις·
ε') ὡς ἐκ τῆς ἰλῦος τῆς ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας συσσωρευθείσης
καὶ στερεοποιηθείσης ἐντὸς τῶν ὀχετῶν· ς') ὡς ἐκ τῆς ἐλλεί-
ψεως μεγάλων ὑδραυλικῶν μηχανημάτων ἀπαραιτήτων εἰς
τοιαῦτα ἔργα· ζ') ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως νόμου, δυνάμει τοῦ
ὁποίου νὰ δύναται ὁ Δῆμος ἀποζημιῶν τοὺς ἰδιοκτῆτας κατὰ
τὸ Σύνταγμα νὰ ἐργάζεται ἀκωλύτως ἐν τοῖς κτήμασιν αὐ-

Ἄλλὰ τοῦτο ἦν ταχεῖα λάμπις εὐθυμίας, στιγμιαία αἰ-
θρία ἐν οὐρανῷ θελλώδει.

Πέντε ἡμέραι παρήλθον, ἔπειτα ἕτεραι πέντε, μετὰ
ταῦτα μία ἀκόμη ἐβδομάς.

Ἡ Λουκία εἶχεν αἰσθανθῆ ὅτι οἱ φόβοι τῆς ἐπανήρχοντο
καὶ περιέπεσαν ἐκ νέου εἰς τὰς ζοφερωτέρας σκέψεις τῆς.

Μάτην ὁ ἀνδράδελφός τῆς προσεπάθει νὰ τῇ ἐμπνεύσῃ
θάρρος, οὐδὲ ἠδύνατο κἄν νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὴν ἐκ τῆς νάρκης.

Ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας μεγάλαι τρικυμῖαι ἐπη-
κολούθησαν καὶ λόγος ἐγένετο περὶ πολλῶν θαλασσίων δυ-
στυχημάτων. Ἄλλ' οὐδὲν εἰσέτι ἐγνωρίζετο ἀκριβῆς καὶ ἀ-
νεμνοντο εἰδήσεις.

Ὁ βαρόνος ἀπέφευγε νὰ κάμῃ λόγον εἰς τὴν νύμφην του
περὶ τῶν διαδιδόμενων τούτων φημῶν. Ἄλλως δὲ ἡ νεαρὴ
γυνὴ ἔμενεν ἀναίσθητος εἰς πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ τῇ εἴπῃ, δὲν
τὸν ἤκουεν αὐτόν.

Κατὰ πᾶσαν πρώταν ὁ Λέων ἀνεγίνωσκε τὰς εἰς Πόρ-
Μαρλὺ ἀφικνουμένας ἐφημερίδας, ἀνεμνῶν πάντοτε νὰ εὐρῇ
ἐν αὐταῖς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ναυαγίου τοῦ «Ἄτρομητου»,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐπιβιβάσθῃ ὁ Παῦλος. Μετὰ μεσημ-
βρίαν διατάξας νὰ ζεύξωσι τοὺς ἵππους εἰς τὸ ὄχημα με-
τέβῃ εἰς Παρισίους, ἵνα λάβῃ πληροφορίας.

Εἶχον ἤδη καταγραφῇ πλείω τῶν εἰκοσι ναυαγίων, ἀνη-
κόντων εἰς διαφόρους ἐθνικότητας. Τοῦτο ἀπωλέτη αὐταν-
δρον, τοῦ ἄλλου ἐσώθη τὸ πλήρωμα· ἀλλὰ δὲν ἐγίνωσκον

των χάριν υδραυλικῶν ἐργασιῶν καὶ νὰ ἀποκτᾷ τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὰ υδραγωγεία ἕδαφος. Τοῦτο εἶναι τοσοῦτον ἀληθές, ὥστε ἡ κυβέρνησις εἰσέγαγε τοιοῦτον νόμον ἀπὸ τῆς προπαραβλήτουσιν συνόδου τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἡ ἐπιψήφισις τοῦτου δὲν ἐπετεύχθη.

Ὅτι δὲ αἱ δυσχέρειαι αὐταὶ ἄπασαι ὑπερνεκλήθησαν ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἀπόδειξις ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος, ἥτις ἀναμφισβητήτως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς παρούσας ἀνάγκας οὐ μόνον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν χωρίων τῶν ἀποτελούντων μέρος τοῦ δήμου τοῦτου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολλῶν ἀκόμη χρόνων ἡ ποσότης αὕτη δὲν θέλει εἶσθαι δυσανάλογος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Ἄς ἐνθυμηθῆ ἕκαστος τί ἔπασχεν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν πρὸ τοῦ 1879 ὡς ἐκ τῆς ἑλλείψεως ὕδατος, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὸ θέρος, ὅτε σπανίως ὑπῆρχε συγχρόνως εἰς πάντα τὰ τμήματα τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρίστατο ἡ ἀνάγκη ν' ἀποκόπτηται τὸ ὕδωρ ἐξ ὄλων τῶν τμημάτων καὶ συγκεντρῶνται εἰς ἓν, καὶ τότε πάλιν ὄχι ἐπαρκές.

Ἄς ἐνθυμηθῆ ἕκαστος ποσάκις ἐπεσκέπτετο τὸ Δημαρχεῖον ἰκετεύων ὀλίγας σταγόνας ὕδατος διὰ τὴν οἰκίαν του.

Ἄς ἐνθυμηθῆ ἕκαστος ὅτι αἱ ὁδοὶ δὲν κατεβρέχοντο.

Ἄς ἀναπολήσῃ ἕκαστος εἰς τὴν μνήμην του ποσάκις ἡ σίζυγος, ὁ ὑπὸ κρητῆς, ἡ παιδίσκη αὐτοῦ ἐταξείδευεν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως πρὸς προμήθειαν ὕδατος, ἃς ἀναπολήσῃ τὰς αἱματηρὰς συγχρούσεις αἰτίνες καθ' ἑκάστην ἐλάμβανον χώραν περὶ τὰς δημοσίας κρήνας.

Σήμερον τοῦναντίον δὲν εἶνε ἀνάγκη πολλῶν λόγων διὰ νὰ ἐξετάσῃ τις τὴν κατάστασιν τῆς πόλεως ὑπὸ τὴν ἐποψίν του ὕδατος· διότι, καὶ αἱ κρήναι τῶν ἰδιωτῶν ἀδιακόπως ρέουσι καὶ αἱ δεξαμεναὶ αὐτῶν εἰσὶ διηνεκῶς πλήρεις. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων κρηνῶν ἡ παρούσα δημοτικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ἄπειρον πλῆθος αὐτῶν εἶνε τοσοῦτοι

τίτλοι ἐπιτυχίας αὐτῆς. Διότι ἐνθυμούμεθα τὴν μίαν ἐκείνην κρήνην ἐν Γερανίῳ, τὴν ἄλλην ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἡρώων, τὴν βρύσιν τοῦ Τάτση, τὴν τοῦ Κολωναίου, τὴν τῆς Νεαπόλεως καὶ ἐνὶ λόγῳ τὰς πέντε ἡ ἐξ ἄλλας ἀκόμη, ἐν ᾧ σήμερον δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐν πάσῃ γωνίᾳ ὑπάρχει καὶ μία κρήνη καὶ ἐν πάσῃ ὁδῷ σειρά ὄλη κρηνῶν.

Δὲν ὑπάρχει πλέον τμήμα συνοικίας τῆς πόλεως τῆς κεντρικῆς ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ μὴ ὑπάρχωσι τοσούται κρήναι, ὥστε νὰ προκαλῶσι τῷ ὄντι τὸν δροσισμὸν τοῦ διαβάτου· καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νέαι διακλαδώσεις πλεῖσται καὶ ἀναγκαιοτάται ἐγένοντο, δι' ὧν διωχετεύθη τὸ ὕδωρ ἐν ἀφθονίᾳ καὶ εἰς τὰ ἀπώτερα σημεῖα τῆς πόλεως—κάτωθεν τοῦ Γκαζ' μέχρι τοῦ Ρούφ καὶ τῶν Βυροδοψείων, ὕψισθεν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ μέχρι τῆς συνοικίας τῆς ἁγίας Μαρίας καὶ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου, μέχρι τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φαλήρου γεφύρας τοῦ Δαμασκηνοῦ, μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Νεκροταφείου, τῶν κήπων τῶν Ἰλισσίδων Μουσῶν, τῆς συνοικίας Βαθρακονησίου, τῆς Σκοποβολῆς, τῶν ἄκρων τοῦ Κολωναίου, τῶν ἀπωτάτων ἄκρων τῆς Νεαπόλεως, ὄπισθεν τοῦ λατομείου Στρέφη, μέχρι Πατησίων, τῶν ἄκρων τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, καὶ τῆς Κασίδας.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς πόλεως, ὡς πρὸς δὲ τὰ χωρία εἶνε γνωστότατον ὅτι ἐν μὲν τῷ Χαλανδρίῳ κατοικοιμένῳ ὑπὸ 130 περίπου οἰκογενειῶν ὑπῆρχε μία μόνη καὶ αὕτη ἑλλεινὴ κρήνη, ἥδη ἐτέθησαν ἄλλαι δύο, ἐν δὲ τῷ Ἀμαρουσίῳ μία μόνη ἐπίσης κρήνη ὑπῆρχεν ἐν τῷ κέντρῳ διὰ τὰς ἀνάγκας 300 οἰκογενειῶν, αἱ δὲ γυναῖκες ἠναγκάζοντο νὰ διέρχωνται διὰ μέσου τῆς πλατείας καὶ τῶν Καφφειῶν ὅπως ὑδρεύωνται. Νῦν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ διοχετεύσασα καὶ νέα ὕδατα, κατεσκεύασεν ἐξ νέας δημοτικὰς κρήνας μετ' ἀφθόνου ὕδατος εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ χωρίου. Ἐν τῷ χωρίῳ Κηφισσιᾶς κατοικοιμένῳ ὑπὸ 200 περίπου οἰκογε-

εἰσέτι τὸ σύνολον τῶν ἀπωλειῶν καθ' ἑκάστην ἀνεφέροντο νέαι καταστροφαί. Περὶ πολλῶν πλοίων δὲν εἶχον εἰδήσεις, ἐν οἷς συγκατελέγετο καὶ ὁ «Ἀτρομήτος», πλοῖον ἀνήκον εἰς τὸν γ. Δέπρεξ, ἓνα τῶν πλουσιωτέρων ἐφοπιστῶν τῆς Χάβρης.

— Ἄς περιμείνωμεν, ἃς περιμείνωμεν, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ βαρόνος Δεσιμαίξ.

Ὁ «Ἀτρομήτος» ἀπωλέσθη; Ὁ μαρκήσιος εὔρε τὸν θάνατον ἐν τοῖς κύμασι τῆς μαινομένης θαλάσσης; Ὁ βαρόνος μόλις ἐτόλμα νὰ σκεφθῆ τοῦτο, οὐχὶ διότι ὁ θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ του τὸν ἐλύπει, ἀλλὰ διότι τοῦ ἐδίδε ἀφορμὴν νὰ σκέπτεται παράδοξα πράγματα, διότι διέβλεπε μέλλον λαμπρὸν, τὴν πραγματοποιήσιν ζιφεροῦ πόθου.

Ἐσκέπτετο ἥδη περὶ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ μέσου ἵνα καταστῆ ὁ ἀπόλυτος κύριος τῆς μεγάλης περιουσίας τοῦ μαρκησίου Σαμαράνδ. Ἦτο τοῦτο δυνατόν; Διατί ὄχι; Ἐθεώρει ἑαυτὸν ἱκανὸν διὰ πάντα, ἰσχυρὸν, ἀρκούντως αὐθάδην, ὥστε νὰ μὴ δειλιάσῃ πρὸ οὐδενός. «Ἐτερος ἢ ὁ Λέων ἤθελε καταπτοῦνθῆ ὑπὸ τοιαύτης σνέψεως, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐτρέμαζε διὰ τοσοῦτω μικρὰ πράγματα· ἐάν δὲ δὲν ἐπέμενεν εἰς τὸν σκέψιν ταύτην, ἐάν μάλιστα ἀπεμάκρυνε ταύτην ἀφ' ἑαυτοῦ, ἔπραττε τοῦτο διότι δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη βέβαιον τί περὶ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἐφοβεῖτο διάψευσιν τῶν ἐπιπέδων του.

— Ἄς περιμείνωμεν, ἃς περιμείνωμεν, ἐπανέλαβεν.

Ἡμέραι τινὲς παρῆλθον ἀκόμη.

Πρωτὰν τινὰ ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι τῆς πρώτης ἐφημερίδος, ἦν ἠνοιξεν, αἱ λέξεις αὐταὶ ἀνανάγιον τοῦ Ἀτρομήτου» προσέβαλον τὴν ὁρασίην του.

— Τέλος πάντων! ἐψιθύρισε.

Καὶ μὲ ὀφθαλμοὺς ἀπαστράπτοντας συγκεκινημένος ἀνέγνω ἀπλήστως.

Δύο ναῦτας τοῦ «Ἀτρομήτου» συνήγαγεν ἐκ τῆς θαλάσσης πλοῖον τι τῆς Ἰνδικῆς ἐταιρίας, ὅπερ καὶ αὐτὸ πολὺ ὑπέστη ἐκ τῆς τρικυμίας, ὡς ἐφαίνετο ἐκ τῆς οἰκτρᾶς κακαστάσεως τῶν ἐξαρτημάτων του.

Οἱ δύο ναῦται, οἱ μόνοι ἐπιζήσαντες ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ «Ἀτρομήτου», ἀφοῦ ἤχθησαν εἰς Πλυμούθην, ἐπεβίβασθησαν ἐπὶ ἐμπορικῷ πλοίῳ, ὅπερ τοὺς ἔφερεν εἰς Χάβρην. Αὐτοὶ ἀφηγήθησαν τὸ ναυάγιον τοῦ «Ἀτρομήτου».

Τὸ πλοῖον ἔπλεε πλησίον εἰς τὰ ὕδατα τοῦ κόλπου τῆς Γουινέας καὶ ἐμελλε νὰ διέλθῃ τὴν γραμμὴν τοῦ Ἰσημερινοῦ, ὅτε πάραυτα μεγάλα νέφη ἐσχηματίζοντο ἐν τῷ ὀρίζοντι, εἴτα ἀνῆρχοντο, ἐξετείνοντο καὶ ἐκάλυπτον ἐλόκληρον τὸν οὐρανόν. Ὁ ἄνεμος ἤρξατο πνέων βιαιότατος. Ἀστραπαὶ διασχίζουσαι τὰ νέφη διεσκέδαζον εἰς τὸ ἄπειρον μεγάλας λάμψεις πυρκαϊᾶς· ὁ κεραυνὸς ἐμυκάτο, ἀναμιγνύων τὰς τρομερὰς βροντὰς τῶν μεμακρυσμένων περιστροφῶν του μετὰ τῶν μυκηθῶν τῶν ἀγρίων κυμάτων, καταπιπτόντων σωρηδὸν τῶν μὲν ἐπὶ τῶν δέ. Ἡ καταγιγίς δὲν

νειών δύο μόνον δημοτικαὶ κρήναι ὑπῆρχον, ἠναγκάζοντο δὲ αἱ χωρικαὶ νὰ ἐκκινώσιν ἐκ τῶν ἀλωνίων καὶ μετὰ δοιοπορίαν 1) 4 τῆς ὥρας νὰ διέρχωνται διὰ τῶν καφρνείων καὶ τοῦ στρατώνος, ἵνα λάθωσιν ὑδρίαν ὕδατος ἐκ τῆς κρήνης τοῦ πλατάνου. Ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχὴ κατεσκευάσεν ἐξ ἀκόμη κρήνας εἰς διάφορα κεντρικὰ σημεῖα τοῦ χωρίου.

Ἐν τῷ γραφικωτάτῳ χωρίῳ τῶν Νέων Λιγισίων εἶνε γνωστόν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ὑδραγωγεῖον, οἱ δὲ κάτοικοι ὑδρεύοντο ἐκ τινων φρεάτων, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλείσεως Ἀμαλίας πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ διοχετεύσιν ὕδατος εἶχε ναυαγήσει καὶ πᾶσα πλέον πρὸς τοῦτο σκέψις εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ, καὶ τὸ χωρίον, στερούμενον τοῦ πρώτου στοιχείου τῆς ὑπάρξεως, ἤρξατο τελευταῖον ἀπειλούμενον.

Νῦν δὲ ἡ παρούσα δημοτικὴ ἀρχὴ, ἀνευδότης, ἐργασθεῖσα, ἀνεκάλυψε κτήματα ὑδροφόρα κάτωθεν τοῦ χωρίου Καματεροῦ, μετέφερε σωρείας σιδηρῶν σωλήνων εἰς τὸ χωρίον Νέα Λιγισία καὶ ἤρξατο πρὶ τινος χρόνου ἀφοῦ ἐχωροστάθμισε τὸ ἔδαφος ἀνασκάπτουσα αὐλάκα εἰς τρόπον ὥστε ἐντὸς ὀλίγου κρήναι δημοσῖαι θέλουσι στολίσαι καὶ τὸ χωρίον τοῦτο, ὅπερ οὐδέποτε ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ εἶδε ρέον ὕδωρ.

Συνεπεῖα δὲ τούτου ἐνῷ πρὶ τινος τὰ τοῦ χωρίου κτήματα ἐπωλοῦντο κατὰ στρέμμα, σήμερον πωλοῦνται κατὰ πῆχυν.

Βεβαίως ἡ μέλλουσα δημοτικὴ ἀρχὴ πολλὰ ἔχει καὶ δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἀκόμη ὡς πρὸς τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα· πρέπει νὰ σκεφθῆ ὅπως εἰ δυνατόν διοχετεύσῃ ποταμὸν ὕδατος εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅτε ἡ ὄψις τῆς πόλεως ἐντελῶς μεταβληθῆσεται.

Ἡ παρούσα ὅμως δημοτικὴ ἀρχὴ ἔπραξεν ὅ,τι ἀνθρωπίνως ἦτο δυνατόν καὶ ἐπέβαλλον αἱ κατεπίγουσαι τοῦ δή-

μου ἀνάγκαι. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἔδαπάνησεν ἱκανὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ ἀπολογισμοὺς ἔδωκε καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ ἐνεκρίθησαν. Ἔργα δὲ τοιαῦτα δὲν γίνονται διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων. Ἐὰν δὲ ἄλλως εἶχον τὰ τοῦ Κράτους, βεβαίως τοῦτο ὄφειλε νὰ ἔλθῃ εἰς σπουδαίαν ἐπικουρίαν τῆς πρωτεούσης αὐτοῦ, ἥτις ὑπὸ τσοσούτων πιέζεται ἀναγκῶν. Ἀλλὰ περὶ τούτου καθὼς καὶ περὶ ἄλλων τινων ζητημάτων σχετικῶν πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς παρούσης δημοτικῆς ἀρχῆς θέλομεν διαλάβει ἐν ἄλλοις ἀρθροῖς.

Φιλόδημος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Ἐράν, 13 Ἰουνίου. Ὁ Σὸ-Σλιμὰν ὑπετάγη ταῖς γαλλικαῖς στρατιωτικαῖς ἀρχαῖς. Συνεπεῖα τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τούτου τῶν ἐπαναστατῶν, ἡ εἰρηνοποίησις τοῦ Νοτίου Ἐράν θεωρεῖται ὡς ἐντελής.

Βερολίνον, αὐθημερόν. Ἡ Γερμανικὴ Βουλὴ ἐψήφισε τὴν κατάργησιν τῆς ξένης δικαστικῆς δικαιοδοσίας ἐν Τύνιδι.

Πετρούπολις, αὐθημερόν. Προσέγγισις ἐπαισθητῆ ἐπραγματεύθη μεταξὺ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Τουρκίας, ἀφ' οὗ τοῦ ὁ λόρδος Δύφφρεϊν ἐποίησατο τὰ σχετικὰ τῆς εἰσακτέας μεταρρυθμίσεως διαβήματα.

Παρίσιον, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 423. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,07. Τουρκικὸν δάνειον 11,25. Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 368,..... Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25.31.

ἐπέσκηψεν εἰσέτι. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπισκίψῃ μετὰ τληλικαύτης μανίας καὶ βιαιότητος, οἷαν δὲν εἶδον ἀπὸ εἰκοσαετίας εἰς τὰ μέρη ταῦτα.

Αὐτοστιγμῆ τοῦ πλοίου τὰ ἐξαρτήματα, ἥτοι ἰστία, κεραιαί, τὸ ἀνώτατον τῆς πρῶρας μέρος, παρεσύρθησαν, τὸ πηδάλιον, οἱ ἰστοὶ τοῦ συνετρίβησαν. Καταληφθὲν αἴζηνης ὑπὸ λαίλαπος· περιστρέφετο, ἐπεπῆδα ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὑψηλοτέρων κυμάτων ὡς ἐν πορείᾳ περιστροφικῇ. Ἐντὸς τοῦ πλοίου ἡ σκηνὴ ἦν σπαραξικάρδιος· αἱ κραυγαὶ τῶν κραυγαζόντων δὲν ἤκούοντο· ἐδῶ θρῆνοι μεμιγμένοι μετὰ τῶν κραυγῶν τρόμου καὶ ἀπελπισίας, ἐκεῖ κατάραι, ἐπιφωνήσεις μεμιγμέναι μετὰ τῶν μανιωδῶν κραυγῶν τῶν ἄλλων. Ἐκρημνίζοντο διὰ τῶν θυρίδων, ἵνα μὴ σαρωθῶσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ἡ σύγχυσις ἦν γενικὴ. Ἡ φωνὴ τῶν ἀρχηγῶν συνιστώντων τὴν ἡρεμίαν ἐξφρανίζετο ὑπὸ τῶν συριγμῶν τῆς τρικυμίας. Ἡ θάλασσα ἔτυπτε μανιωδῶς τὰς πλευρὰς τοῦ πλοίου, τοῦ ὁποίου ἡ τροπὴς ἔτριξε μέχρι τοῦ ἀντλου. Οὐδεμίᾳ ἐδίδετο διαταγὴ, ἐπειδὴ ἦν ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῆ.

Τὸ πλοῖον ἐγκατελείφθη εἰς τὴν μανίαν τοῦ ἀνέμου καὶ τῶν κυμάτων, χωρὶς νὰ δυνηθῆ μάλιστα ν' ἀντιπαλαίσῃ κατ' αὐτῶν. Ἐπεκράτει τέλος ὁ τρόμος εἰς ὅ,τι ὑπῆρχε φρικαλεώτερον.

Ἀμέσως τρομερὸς τριγμὸς ἠκούσθη ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ ὀπίσω. Ὁ «Ἀτρόμητος» ἐρρίφθη ἐπὶ τῶν ὑφάλων. Πάραυτα

ἀνατιναχθεὶς ὑπὸ τρομεροῦ κλυδωνος ἐπανεπέσεν ἐκ νέου ἐπὶ τῶν ὑφάλων. Τὴν φορὰν ταύτην ἐν μέσῳ τοῦ τριγμοῦ τῆς τροπὴς ἐφ' ὧν τῶν ἀρμῶν ἐγένετο ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ πλοίου οἷον τις ἐκρηξὶς τρομερᾶ. Τετέλεστα. Ὁ «Ἀτρόμητος» εἶχεν ἀνοιχθῆ καθ' ὅλον τὸ μῆκός του. Δεύτερος κλυδων ἰσχυρότερος τοῦ πρώτου ἀνετίναξεν αὐτὸν ἀκόμη, ἀλλὰ κατεκλίθη λοξῶς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ὡς ὁ κλυδωνομάντις οὗ ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ συνθλάται.

Φωναὶ ὡς αἱ τῶν πνιγομένων ἐκραύγασαν : Βυθίζόμεθα !

Ἐν ἀκαρεὶ δὲ τὸ ὕδωρ κατέκλυσε τὸ σκάφος· ὤρμησαν πρὸς τὰς λέμβους, ἀλλὰ δὲν ἔσχον τὸν καιρὸν ν' ἀποσπᾶσιν αὐτὰς ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου. Ὁ «Ἀτρόμητος» κατεδυθίσθη καὶ ἐγένετο ἄφαντος ὑπὸ τὰ ἀφρόεντα κύματα. Πρὸς στιγμὴν ἐωράθησαν κεφαλαὶ ἀνορθούμεναι, βραχιόνες ταρασσόμενοι, ἔπειτα οὐδέν. Ὁ ὠκεανὸς περιέστρεψε τὰ πτώματα, ἅπερ κατεβίβρωσκειν ἐντὸς τοῦ ζοφεροῦ πυθμένου του.

Δύο ναῦται νηχόμενοι, παλαίοντες κατὰ τῶν κυμάτων, ἔσχον τὴν ἀπροσδόκητον εὐτυχίαν νὰ συναντήσωσι τὸν σημαντήρα, οὗ δραξάμενοι μετ' ἀπέλπιδος ἐνεργείας κατώρθωσαν νὰ διασωθῶσι.

Μόλις μετὰ τεσσαράκοντα τέσσαρας ὥρας οἱ δυστυχεῖς ναυαγοὶ ἀνεγκύσθησαν ὑπὸ τοῦ πληρώματος ἀγγλικοῦ πλοίου. Ἐξηντηλημένοι, ἐξησθετισμένοι, θνήσκοντες ἐκ πείνης καὶ δίψης οἱ δύο δυστυχεῖς δὲν εἶχον πιθανῶς πλέον τῶν δύο ὠρῶν ζώην. (ἀκολουθεῖ)